

[Johan Nielsen.]

intest, alt efter hvem der har været på den her høje talerstol — i 15 år, så lidt er der hængt ved. Men jeg skal indrømme, at fremskridtspartiet, dets ideer og dets tanker, det er, som Shakespeare siger — hvis jeg må citere — „Greek to me“, græsk for mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån.

(Lovforslag nr. 217. Fremsat 17/2 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Erling Olsen (S):

Den økonomiske krise skal isoleres og bekæmpes. Det har regeringen også gjort. For at isolere krisen har man i størst muligt omfang søgt at opretholde de arbejdsløses købekraft. Det mærkes på de stigende udgifter til understøttelse og på de afdæmpede skatteindtægter. For at bekæmpe krisen har man sat en række beskæftigelsesarbejder i gang. Det mærkes på beskæftigelsen i byggefagene, men det mærkes også på statsbudgettet, hvorfra der i det kommende finansår vil ske en pengeudpumpning på mere end 17 mia kr., hvis vi bare lod stå til. Men det kan vi ikke forsvare. En sådan pengeudpumpning ville presse renten i banker og sparekasser så langt ned, at mange, som har lån i udlandet — og det er virkelig mange — vil låne penge her i landet for at betale deres udenlandske gæld. Så gik bunden ud af valutakassen. Derfor foreslår regeringen, at der optages så store statslån, at de godt 17 mia kr., der pumpes ud for at afbøde beskæftigelseskrisen, i sidste ende anbringes således, at vi undgår en valutakrise. Det lyder indviklet. Det er det også, men det er

den eneste ansvarlige måde, hvorpå landet kan føres gennem krisen.

Vil det ikke betyde, at vi modvirker tendenserne til rentefald? Jo, det vil det, i hvert fald i banker og sparekasser, og det må også være meningen, hvis vi skal værne vores valuta. Derimod skulle vi meget gerne have en forholdsvis lav rente på obligationsmarkedet. Det er den lange rente, som betyder noget for byggeriet, for landbruget, for erhvervenes nyinvesteringer og dermed for beskæftigelsen. Derfor skal Nationalbanken sideløbende med statslånene sende en række 3, 6 og 9 måneders indlånsbeviser på markedet for at låne penge, der kan anvendes til opkøb af obligationer. Nationalbanken skal så at sige flytte penge fra det korte til det lange marked, og det skulle kunne hjælpe os henimod både den forholdsvis høje korte rente, som vi har brug for af hensyn til valutastillingen, og den forholdsvis lave lange rente, som vi har brug for af hensyn til beskæftigelsen.

Derfor skal jeg på mit partis vegne anbefale dette lovforslag til en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Peter Holst (V):

Da venstres ordfører, hr. Christophersen, er forhindret på grund af en studietur til Risø, har jeg til opgave på hans vegne at sige et par ord om venstres stilling til nærværende lovforslag.

Venstre kan tilslutte sig regeringens forslag, fordi vi betragter det som en rigtig forudsætning for den del af den økonomiske politik, som vi har et medansvar for. Vi ser her ikke spor bort fra, at andre helt uden vor medvirken har gjort lovforslaget endnu mere nødvendigt. Venstre mener, de økonomiske realiteter nu tilsiger os den yderste form for tilbageholdenhed i udgiftspolitikken, ikke alene i det næste år, men i den næste række af år.

Vigtigt for venstres holdning til forslaget her er, at vi ser det som en klar sigten mod at friholde den lange rente, byggerenten, og det lange obligationsmarked for uheldige påvirkninger. Jeg mener, forslaget tværtimod vil få en heldig indflydelse, fordi det giver Nationalbanken en mulighed for at yde støtte netop til dette lange pengemarked. Jeg mener, vi på denne måde sikrer, at